

Na Bijelim stijenama

Piše: prof. Krunoslav Milas

Te, naizgled nepristupačne stijene u sebi kriju niz malih zelenih čistina. Nezamisliva ljepota na samo km²! Dodamo li tome podatak da runolist cvjeta početkom ljeta, a naša su najveća staništa tog cvijeta - simbola upravo na Bijelim stijenama, eto nam razlog za posjet! Bijele su stijene, zajedno s obližnjim Samarskim stijenama od 1985. strogi prirodni rezervat veličine 1175,35 ha.

Na Bijele stijene dolazimo skrenuvši prema Ogulinu s autoceste Zagreb - Split. U tom gradu, smještenom ispod Kleka, zaštitnog znaka hrvatskog planinarstva je frankopanski kaštel. Danas je u njemu Zavičajni muzej i zanimljiva planinarska zbirka. Nasuprot kaštela je i hidrogeološki fenomen, Đulin ponor. U 50 m dubokom kanjonu, ispod strmih litica ponire rijeka Dobra. Đulin ponor

✓ Ogulinski recepti

Stanovnici ogulinskog kraja posebno su ponosni na Ogulinsku masnicu - dizano tijesto punjeno filom od dinstanog luka, jaja i vrhnja, ali i na Smisan kruh - ukusan i mirišljiv kruh od pet vrsta brašna (pšenica, proso, kukuruz, ječam i raž).

Želite li uživati u divljoj romantici bizarnih stijena najrazličitijih oblika svakako posjetite Bijele stijene. Taj djelić Velike Kapele čini 4 km dugačak nazubljeni hrbat mnogobrojnih okomitih stijena, dubokih ponikvi i provalija s vječnim snijegom

nastavlja se u najduži šiplski kompleks Hrvatske (16 km).

Od Ogulina nastavljamo cestom 23 km do Jasenka, selo usred Jasenackog polja. Četiri km dalje je zaselak Vrelo i poznati Hrvatski olimpijski športsko-rekreacijski centar "Bjelolasica". Ali, mi nastavljamo glavnom cestom u smjeru

Na cestovnom odvojku za Bijele stijene nastavljamo Begovom stazom još 300 m, a zatim pješice preko livade planinarskom markacijom kroz šumu. Pristup je duži, ali vrlo zanimljiv, jer prolazi najljepšim predjelima Bijelih stijena.

Stigli smo na cilj

Dom na Bijelim stijenama je planinarska kuća u malom dolcu podno samog vrha. Sagradilo ju je HPD

✓ **RUNOLIST (leontopodium alpinum)**, biljka je zvjezdastog runastog cvijeta nejednakih latica, poznata u visokim predjelima Alpa. Simbol je planina, a sastavni je dio i grba Hrvatskog planinarskog saveza.

Iznimno je dekorativna, pa je nesavjesni izletnici ponekad beru, iako je posebno zaštićena biljka. Zato upamtite: branje nije dopušteno!!!

"Kapela" i svečano otvorilo 1968. godine. Ta lijepa drvena kuća, podignuta zbog vlage na kamene stupove, otvorena je od svibnja do listopada vikendima. Praktična je i za posjete većih grupa. Na istom je proplanku već 1928. sagrađena kamena planinarska kuća koja je zbog dotrajlosti srušena. Cisterna na proplanku, kojom se posjetitelji i danas koriste, jedini je njen ostatak.

Budući da mnogi posjetitelji dolaze u vrijeme kad dom nije otvoren, HPD "Kapela", na samom ulazu u dolac, je sklonište s tridesetak ležajeva i stalno je otvoreno.

Dom na Bijelim stijenama odlično je ishodište za izlete tim atraktivnim krajem. Ukoliko ste došli na jednodnevni izlet, predlažemo nekoliko mogućnosti.

Uspon na vrh Bijelih stijena (15 min). Strmom stazom iza kuće stizete do podnožja vršne stijene, a zatim desno kroz uski kameni procjep, pa se strmo (uz osiguranje čeličnim užetom!) uspinjemo na sam vrh (1334 m), tu nakupinu ogromnih kamenih, nazubljenih stijena s prekrasnim pogledom na cijeli kameni sklop Bijelih i Samarskih stijena, na Bjelolasicu i cijelu Veliku Kapelu. Posjetiteljima preporučam da obrate pozornost na zanimljive figure u kamenoj skupini pred nama: na "Biskupovu kapu" i "Čovječuljka".

Nakon spusta s vrha predlažemo silazak na drugu stranu, u vrtaču (5 min) odakle se pred nama pojavljuje najljepši detalj na Bijelim stijenama, poznati "Prsti". Prekrasne oštре i vitke stijene u obliku prstiju izdižu se pred nama u nebo. Odatle je još 5 min spust do prirodne "kapelice", sasvim male okrugle ponikve okružene izbrazdanim

✓ Jeste li znali

Posjetitelj će se iznenaditi kad vidi lijepi dom i sklonište u prostoru do kojega ne vodi nikakva cesta. Sav građevinski materijal i oprema donesena je na leđima planinara! Volja, upornost i ljubav prema planini upravo izvire iz oba sagrađena objekta.

Hrvatski planinarski dom "Kapela" na Bijelim stijenama

okomitim stijenama na čijem su dnu planinari postavili raspelo. U "kapelicu" se ulazi ispod "slonove noge", stijene koja se tko zna kada odlomila s vrha i uklještila između stijena. Silazak u "frižider" (5 min). Još je jedan zanimljiv spust na Bijelim stijenama. Pokraj cisterne na proplanku kroz prirodna kamenita vrata oštrim spustom i prirodni stubama spuštamo se u duboku vrtaču s vječnim snijegom na dnu.

Izlet na Veliku Javornicu (1374 m) zanimljiv je i traje nešto duže (1 h i 20 min). Vraćamo se 10 min prema Jasenku, a zatim oznakom KPP skrećemo desno. Pola je sata šetnje do "Vrata", zanimljivih kamenih oblika na prijevoju između Bijelih stijena i Velike Javornice. Još je 45 min hoda do vrha. Ispod vršne stijene planinari su prije dvadesetak godina sagradili drvenu nadstrešnicu.

Vihoraškim putem do Ratkovog skloništa (3 h i 30 min). Planinarima koji ostaju dva dana predlažemo dužu, ali zanimljivu šetnju do Samarskih stijena, najljepšeg predjela ove netaknute divljine.

Put je zahtjevan, jer staze uglavnom nema. Najatraktivniji detalj puta je "Ljuska", uski procjep u stjeni osiguran čeličnim užetom čini granicu između Bijelih i Samarskih stijena. Na kraju staze je Ratkovo sklonište, stalno otvoren planinarski objekt, sagrađen na originalnom mjestu, u poluećini, tako da je potpuno zaštićeno od padalina.

m

OBAVIJESTI:
Turist. ured grada Ogulina,
tel. 047/532 278
Obavijesti o muzeju
tel. 047/522 915, 522 170
HPD "Kapela",
tel. 01/37 38 412 (Ferina)

✓ Kako se ne smijemo ponašati u prirodi

Ekološka svijest izletnika danas je daleko veća nego prije. Kao potvrdu toga, želio bih vam citirati odlomak iz dnevnika jednog planinara koji je boravio na Bijelim stijenama 1939. godine:

Spuštamo se niza stijenu u pravcu "Biskupove kape". Uz put nailazimo na lijepu primjerku runolista. Kitimo naše šešire prvim primjercima. Jedan prijatelj pronalazi velike primjerke, ali je imao muke dok ih je pobratio jer su bili na struci stijeni. Drugi je bio bolje sreće:

donosi samo velike komade, s duplim cvjetom! Trgamo ih bez korijena, a prijatelj priča kako ih je nekoliko ispušnalo zajedno s korijenom, no on je korijen natrag zakopao. Time je učinio plemenito djelo spram prirode. Mi više ne trgamo runoliste za sebe, već za naše prijatelje u Zagrebu. (...) Na domu jedna se planinarka divila mojim runolistima i žalila da nije našla ni jednog. Ja sam joj se smilovao i poklonio jedan "pušlek"... Treba li drugi komentar osim jednoga - UŽAS?